

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefan Šatka a členov JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu: **R., spol. s r.o.**, B., K., IČO: X., zastúpeného JUDr. R.S., advokátom, N., K. proti žalovanému: **Ing. J.K.**, T., K., správca konkurznej podstaty **úpadcu E. a.s.**, H., B., IČO: X., **o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. októbra 2011 č. k. 2 Cbi 22/2006-380 v znení opravného uznesenia zo dňa 2. decembra 2011 č. k. 2 Cbi 22/2006-420, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. októbra 2011 č. k. 2 Cbi 22/2006-380 v znení opravného uznesenia zo dňa 2. decembra 2011 č. k. 2 Cbi 22/2006-420 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu E. a.s., IČO: X., v konkurznej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 3K 191/02 nehnuteľnosti vedené Správou katastra K. pre okres K., Obec K., kat. úz. K., zapísané na LV č. X a to:

1/ nebytový priestor označený ako múzeum č. 24, suterén, priestor č. 6 o celkovej rozlohe 64,86 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktoré sa nachádza v bytovom dome na N. v K. v katastri nehnuteľností v K. evidovaných ako rozostavaná stavba, postavená na parcele č. 29/3 o výmere 2194 m² charakterizovanej ako zastavané plochy zapísané na LV č. X., katastrálne územie K., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 6486/241262,

2/ nebytový priestor označený ako kancelária č. 25, suterén, priestor č. 12 o celkovej rozlohe 23,01 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktoré sa nachádza v bytovom dome na N. v K., v katastri nehnuteľností v K., charakterizovanej ako rozostavaná stavba postavená na parcele č. 29/3 zastavané plochy o výmere 2194 m², zapísanej na LV č. X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 2301/241262,

3/ nebytový priestor označený ako kancelária č. 30, na -2. poschodí, priestor č. 12 o celkovej rozlohe 7,60 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktoré sa nachádza v bytovom dome na N. v K., v katastri nehnuteľností v K., charakterizovanej ako rozostavaná stavba, postavená na parcele č. 29/3 – zastavané plochy o výmere 2194 m², zapísanej na LV č. X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 760/241262,

4/ nebytový priestor označený ako sklad č. 31, na -2. poschodí, priestor č. 8 o celkovej rozlohe 5,62 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktorý sa nachádza v bytovom dome na N. v K., v katastri nehnuteľností v K., charakterizovanej ako rozostavaná stavba, postavená na parcele č. 29/3 – zastavané plochy o výmere 2194 m², zapísanej na LV č. X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 562/241262,

5/ nebytový priestor označený ako sociálne zariadenie č. 32, na -2. poschodí, priestor č. 12 o celkovej rozlohe 1,96 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktoré sa nachádza v bytovom dome na N. v K., v katastri nehnuteľností v K., charakterizovanej ako rozostavaná stavba postavená na parcele č. 29/3 – zastavané plochy o výmere 2194 m², zapísaná na LV č. X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 196/241262,

6/ spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 64033/93723 na nehnuteľnosti označenej ako nebytový priestor č. 33 na -2. poschodí, priestor č. 2 o celkovej rozlohe 937,23 m² spolu s príslušenstvom a vybavením, ktorý sa nachádza v bytovom dome na N. v K., v katastri nehnuteľností v K., charakterizovanej ako rozostavaná stavba postavená na parcele č. 29/3 – zastavané plochy o výmere 2194 m², zapísanej na LV č. X., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 93723/241262.

Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.659,21 eur na účet právneho zástupcu žalobcu z konkurznej podstaty úpadcu E. a.s., H., B. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predchádzajúci správca konkurznej podstaty úpadcu E. a.s. zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu predmetné nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých z konkurznej podstaty sa žalobca domáhal. Z evidencie nehnuteľností vyplýva, že ako vlastník predmetných nehnuteľností je vedený úpadca E. a.s. Úpadca ako predávajúci uzatvoril so žalobcom ako kupujúcim tri zmluvy o prevode vlastníctva nebytových priestorov dňa 29. novembra 2002, na základe ktorých odpredal pre žalobcu predmetné nehnuteľnosti za dohodnuté kúpne ceny. Potom ako žalobca aj úpadca podali dňa 5. decembra 2002 návrh na vklad vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam na Správu katastra K., že skôr ako tento návrh na vklad vlastníckeho práva správa katastra zrealizovala, bol dňa 27. januára 2003 vyhlásený konkurz na majetok predávajúceho E. a.s., preto bolo toto katastrálne konanie prerušené. Správca konkurznej podstaty úpadcu E. a.s. nedal návrh na pokračovanie v prerušenom katastrálnom konaní o zápise vlastníckeho práva žalobcu ako kupujúceho k predmetným nehnuteľnostiam.

Prvostupňový súd konštatoval, že prejednávanej veci porušeným právom žalobcu je to, že na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy nenastali účinky prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti povolením vkladu do katastra nehnuteľností, pretože na majetok predávajúceho bol vyhlásený konkurz, čím sa toto katastrálne konanie prerušilo a správca konkurznej podstaty úpadcu – predávajúceho bez uvedenia dôvodu nenavrhol pokračovať v prerušenom katastrálnom konaní. Správa katastra K. ako orgán oprávnený rozhodovať o povolení vkladu do katastra nehnuteľností preto nemôže rozhodnúť o povolení vkladu a nemôžu nastať účinky prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalobcu. Na druhej strane však nie sú splnené ani podmienky pre zastavenie katastrálneho konania a žalovaný správca konkurznej podstaty nepreukázal aké podmienky sú splnené

preto, aby katastrálne konanie bolo zastavené alebo aby správa katastra nevydala rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Žalovaný správca konkurznej podstaty touto svojou nečinnosťou vo vzťahu ku Správe katastra K. porušil právo žalobcu ako kupujúceho, aby mohol kompetentný orgán rozhodnúť o povolení vkladu vlastníckeho práva a preskúmaní, či predložené kúpne zmluvy ako podklad pre prevod vlastníckeho práva sú v súlade so zákonom. Súd preto v tejto prejednávanej veci rozhodol o porušení práve žalobcu na základe nečinnosti žalovaného vo vzťahu k správe katastra a vylúčil predmetné nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu E. a.s., aj keď nenastali účinky prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalovaný správca konkurznej podstaty neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali platnosť predmetných zmlúv o prevode vlastníckeho práva a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali platnosť predmetných zmlúv. Súd zistil, že sporné v tomto konaní mohlo byť to, či bol oprávnený za úpadcu ako predávajúceho predmetné zmluvy podpísať Ing. P.T., predseda predstavenstva dňa 29. novembra 2002, potom ako bol dňa 6. novembra 2002 odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva úpadcu. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 18Cbs/13/2002-446 zo dňa 4. mája 2005 vyplýva, že uznesenie prijaté na valnom zhromaždení úpadcu E. a.s. konaného dňa 6. novembra 2002 sú neplatné a teda Ing. P.T. nebol platne odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva úpadcu. To znamená, že ako štatutárny orgán predávajúceho – úpadcu mohol podpísať predmetné zmluvy o prevode vlastníckeho práva dňa 29. novembra 2002. Na základe uvedeného zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd rozhodol tak, že vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu E. a.s. predmetné nehnuteľnosti uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania 1.369,21 eur.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný. Uviedol, že pre posúdenie, či určitý majetok patrí alebo nepatrí do konkurznej podstaty je rozhodujúcim stav v čase vyhlásenia konkurzu. V prejednávanej veci je teda rozhodujúcim dňom 27. január 2003. Dôkazmi vykonanými v priebehu konania bolo nesporne preukázané, že k uvedenému dňu bol vlastníkom sporných nehnuteľností úpadca a teda správca postupoval správne, ak tento majetok do súpisu „konkurznej podstaty zapísal. Uvedený stav vlastníckeho práva sa nezmenil ani v priebehu takmer 5 a pol roka prebiehajúceho súdneho konania a napokon aj v čase rozhodovania súdu svedčilo vlastnícke právo zapísané v príslušnom katastri nehnuteľností na liste vlastníctva úpadcovi. Až do momentu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu

vlastníckeho práva na kupujúceho, trvá vlastnícke právo predávajúceho a zanikne až keď do jeho práv a povinností vstúpi na základe právoplatného rozhodnutia príslušného správneho orgánu o povolení vkladu nový subjekt, t.j. kupujúci. Vzhľadom na to, že ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nedošlo k nadobudnutiu vlastníckych práv žalobcu, zostal v rozhodnom čase úpadca naďalej ich vlastníkom. Tento majetok teda spĺňa kritéria zákona pre jeho zaradenie do podstaty a veriteľom úpadcu vzniklo okamihom vyhlásenia konkurzu právo na pomerné uspokojenie ich pohľadávok aj z tohto majetku. Ak sa žalobca domnieval, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu existovali u neho akékoľvek nesplnené pohľadávky, ktoré mu voči úpadcovi vznikli pred vyhlásením konkurzu, bol oprávnený uplatniť si ich v konkurznom konaní riadnou prihláškou tak, ako všetci ostatní veritelia, ktorým sa rovnako ako jemu nedostalo riadneho plnenia zo strany úpadcu, na ktoré bol úpadca inak povinný zo zmlúv uzavretých pred vyhlásením konkurzu.

Tvrdí, že rozhodnutie, ktorým súd za daných okolností prikázal žalovanému vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti, ku ktorým žalobca nikdy v minulosti nenadobudol vlastnícke práva, je podľa názoru žalovaného rozhodnutím v hrubom rozpore so zákonom, pretože vo svojich dôsledkoch závažným spôsobom bezdôvodne zvýhodňuje tohto veriteľa na úkor práv ostatných veriteľov.

Vychádzajúc z okolností, za akých došlo dňa 29. novembra 2002, t.j. len dva mesiace pred vyhlásením konkurzu na majetok predávajúceho, k uzavretiu predmetných troch kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností, má žalovaný za to, že predmetné zmluvy sú neplatné z dôvodov podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Samotnému vyhláseniu konkurzu predchádza podanie návrhu na jeho vyhlásenie a rozhodovanie súdu o tom, či majetok úpadcu postačuje aspoň na úhradu trov konkurzného konania. Od zistenia úpadku, ako nevyhnutnej podmienky pre podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu až po jeho vyhlásenie, plynie určitý čas a teda k uzavretiu predmetných zmlúv prakticky došlo len tesne pred oficiálnym priznaním úpadku predávajúceho. Z uvedeného má žalovaný za to, že k uzavretiu zmlúv došlo v čase, keď už bol predávajúci nepochybne v stave faktického úpadku.

Dňa 6. novembra 2002 nadobudol žalobca od predsedu predstavenstva úpadcu, Ing. P.T. pohľadávku v hodnote 3.939.914.- Sk, ktorá ako tvrdí sám žalobca v podaní zo dňa 2. júla 2010, mala Ing. P.T., predsedovi predstavenstva úpadcu, vzniknúť z titulu údajného nevyplateného úveru a akejsi zmluvnej pokuty zo strany úpadcu, u ktorého vykonával funkciu štatutárneho orgánu a súčasne bol vlastníkom jeho akcií.

Žalobca pohľadávku postúpenú dňa 6. novembra 2002 samozrejme od úpadcu žiadnym štandardným spôsobom nevymáhal, ale dňa 29. novembra 2002 rovno uzavrel s úpadcom tri kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností patriacich úpadcovi. Za úpadcu tieto zmluvy uzatváral práve Ing. P.T., ktorý prakticky len pár dní pred tým postúpil na žalobcu svoju pohľadávku voči úpadcovi.

V článku III. ods. 4 kúpnych zmlúv sa žalobca zaviazal zaplatiť za nehnuteľnosti kúpnu cenu, úplne náhodou práve v rovnakej výške ako postúpená pohľadávka, t.j. vo výške 3.939.914,- Sk (80.454,- Sk + 465.711,- Sk + 3.393.749,- Sk – údajne ceny podľa znaleckého posudku) a to v hotovosti. Túto kúpnu cenu žalobca samozrejme nikdy riadne nezaplatil, ale namiesto toho dňa 11. decembra 2002 uzavrel s úpadcom, za ktorého konal opäť Ing. P.T., Dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok.

Žalovaný je toho názoru a všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že celá transakcia v súvislosti s prevodom predmetných nehnuteľností bola realizovaná s úmyslom ukrátiť veriteľov úpadcu, čím toto konanie nepochybne odporuje zákonu, v dôsledku čoho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

Listom zo dňa 28. apríla 2011 odstúpil žalovaný od všetkých troch kúpnych zmlúv uzavretých s úpadcom dňa 29.11.2011. V tomto odstúpení poukázal na vyššie uvedené dôvody ich neplatnosti, avšak z dôvodu právnej istoty od nich podľa § 14 ods. 2 zák. č. 328/1991 o konkurze a vyrovnaní aj odstúpil. Odstúpenie od predmetných zmlúv bolo žalobcovi riadne doručované poštou dňa 7. mája 2011 a následne opakovane dňa 26. júla 2011 na adresu jeho sídla uvedeného v obchodnom registri, odkiaľ sa ale zásielky vrátili s poznámkou „adresát neznámy“. Napokon sa odstúpenie od predmetných zmlúv podarilo žalobcovi doručiť až právnemu zástupcovi žalovaného, JUDr. K., prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu JUDr. R.S., dňa 28.7.2011. Právny zástupca žalobcu, ktorého zastupuje aj v tomto konaní, v ktorom preukazuje vlastnícke právo žalobcu na podklade práve kúpnych zmlúv zo dňa 29.11.2002, v katastrálnom konaní tvrdí, že tieto zmluvy nesúvisia s jeho činnosťou ako advokáta pre žalobcu, v dôsledku čoho žalobcovi údajne stále nebol doručený prejav vôle žalovaného o odstúpení od predmetných kúpnych zmlúv. Doručenie prejavu vôle žalovaného o odstúpení od zmlúv žalobca v katastrálnom konaní popiera, a to napriek tomu, že sa sám prostredníctvom svojho konateľa pána C. listom zo dňa 1.7.2011, doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 11.7.2011, č. k: 3K/191/02 sťažoval na to, že žalovaný stále nedal súhlas na pokračovanie v katastrálnom konaní. Na výzvu súdu zaujať stanovisko k veci,

žalovaný svoje vyjadrenie spolu s prílohami doručil súd priamo žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že aj týmto vyjadrením žalovaného, ako aj týmto samotným odvolaním, sa nespochybniteľne dostal a dostáva do sféry poznania žalobcu prejav vôle žalovaného o odstúpení od kúpnych zmlúv uzavretých medzi úpadcom a žalobcom dňa 29.11.2002 o prevode nehnuteľností, ktorých vylúčenia zo súpisu konkurznej podstaty sa žalobca domáha v tomto konaní.

Preto žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní odvolania a dôvodov v ňom uvedených zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a vo veci rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla a aby svojim rozhodnutím zároveň zaviazal žalobcu na náhradu trov súdneho konania žalovanému vo výške 492,23 €, ktoré je žalobca povinný žalovanému nahradiť do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

K podanému odvolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalobca, ktorý navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaný len sumarizuje skutočnosti, ktoré predniesol v rámci doterajšieho priebehu konania, pričom žiadne nové dôkazy a konkrétne argumenty, ktorým by podporoval svoje tvrdenia neuvádza. Naďalej len zdôrazňuje že kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností z 29.11.2002 sú neplatné. Žalobca je toho názoru, že žalovaný, si v týchto tvrdeniach protirečí. Mal sa, podľa názoru žalobcu, k tejto skutočnosti vyjadriť v rámci tohto konania a svoje vyjadrenie riadne predložiť Krajskému súdu v Košiciach. Jeho stanovisko v odvolaní je v rozpore s jeho vyjadrením zo dňa 28.4.2011, kde uviedol že „hoci na pojednávaní konanom 19.4.2011 poukázal na neplatnosť kúpnych zmlúv, ktorými chcel žalobca nadobudnúť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, po analýze právneho stavu má za to, že vyjadrovať sa k uvedenej problematike je v tomto konaní nadbytočné, pretože s podstatou konania to nijako nesúvisí“. Žalobca je toho názoru že Krajský súd v Košiciach vo veci previedol dokazovanie v potrebnom rozsahu, keď veľmi detailne zisťoval skutočnosti rozhodujúce z hľadiska právneho posúdenia, precízne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Dôvody uvádzané žalovaným nie sú akceptovateľné. Vzhľadom na uvedené preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v spojení s opravným uznesením ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom na zdôraznenie jeho správnosti vo vzťahu k podanému odvolaniu doplnil ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Predmetom tohto sporu je vylúčenie veci z konkurznej podstaty.

Podľa ust. § 6 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZKV) majetok podliehajúci konkurzu, tvorí konkurznú podstatu.

Podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu.

Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zaradená oprávnene (§ 19 ods. 2 ZKV).

Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 191/02 zo dňa 27. januára 2003.

Predmetom konania je právo žalobcu, ako nadobúdateľa predmetných nehnuteľností, na vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu uvedené nehnuteľnosti.

Vylúčenie veci, ktorá nemala byť zaradená do zoznamu konkurznej podstaty, upravuje ust. § 19 ZKV, v zmysle ktorého v spojení s § 14 tohto zákona je zrejmé, že účastníkmi takto vedeného konania je tzv. vylučovateľ, t. j. tretia osoba, do práv ktorej sa konkurzom zasiahlo a ktorá je odlišná od okruhu účastníkov vlastného konkurzného konania na strane osoby v konaní oprávnenej a správcu konkurznej podstaty na strane osoby povinnej.

V danom prípade pôvodný správca konkurznej podstaty uvedenú nehnuteľnosť zaradil do konkurznej. Právo na vylúčenie dotknutej nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu bolo vzhľadom na dané okolnosti (prevod vlastníctva) uplatnené včas podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV.

Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že vklad alebo zápis v katastri nehnuteľností zakladá síce vlastnícke právo, ale toto nie je nemeniteľné. Platí len dovtedy, pokiaľ sa nepreukáže opak. To znamená, že pokiaľ sa nepreukáže opak, záväzným údajom katastra

nehnutelností je len údaj o práve k nehnuteľnosti (t. j. údaj o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene atď. v zmysle ust. § 1 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. v platnom znení), pričom údaje o vlastníkoch nehnuteľností sú hodnoverné, ale nie sú záväzné (ust. § 70 ods. 1 v spojení s § 7 tohto zákona).

Konajúci súd pri rozhodovaní o vylučovacej žalobe vychádzal nielen zo stavu vlastníckeho práva, zapísaného v katastri nehnuteľností, ale zaoberal sa aj skutočnosťami, ktorými žalobca vyvracal domnienku hodnovernosti uvedeného zápisu.

Žalobca dostatočne osvedčil svoje tvrdenie, že sporné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou so žalovaným o prevode vlastníctva nebytových priestorov dňa 29.11.2002. Následne žalobca aj vtedajší žalovaný podali dňa 5.12.2002 návrh na vklad vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam na Správu katastra K. Čím opodstatnene žiadal o vylúčenie daných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, na ktorého bol vyhlásený konkurz až 27. januára 2003. Správca konkurznej podstaty nijakým relevantným úkonom nenapadol platnosť predmetných kúpnych zmlúv. V podstate svoju obranu založil len na stagnácii a v domnienke, že v práve, očakáva, že súdy budú konať nad rámec súdneho konania. V tomto štádiu, nakoľko sú splnené predpoklady dané zákonom o osvedčení vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, nie je možné inak rozhodnúť v tomto konaní, len vyhovieť žalobe a vylúčiť predmetné nehnuteľnosti, a teda v odvolacom konaní potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne.

Naproti tomu vlastníctvo úpadcu k predmetnej nehnuteľnosti, a teda i právny dôvod zápisu nehnuteľnosti do súpisu do konkurznej podstaty úpadcu v konaní osvedčené nebolo.

Vzhľadom na uvedené a po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, keď napadnutým rozhodnutím vylúčil nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností, ktorá nehnuteľnosť bola zahrnutá do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalovaný v odvolaní nekonkretizovali odvolacie dôvody, z obsahu odvolania však vyplýva, že namieta nedostatočné vykonanie dôkazov, na základe ktorých súd prvého stupňa vyhovel žalobe (§ 205 ods. 2 OSP). Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, na ktorom bol

vyhlásený rozsudok, po poučení podľa § 120 OSP zástupcovia účastníkov konania uviedli, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemajú.

Odvolačí súd nezistil existenciu žalovaným namietaného odvolacieho dôvodu a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 214 ods 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. mája 2012

JUDr. Štefan Šatka, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová